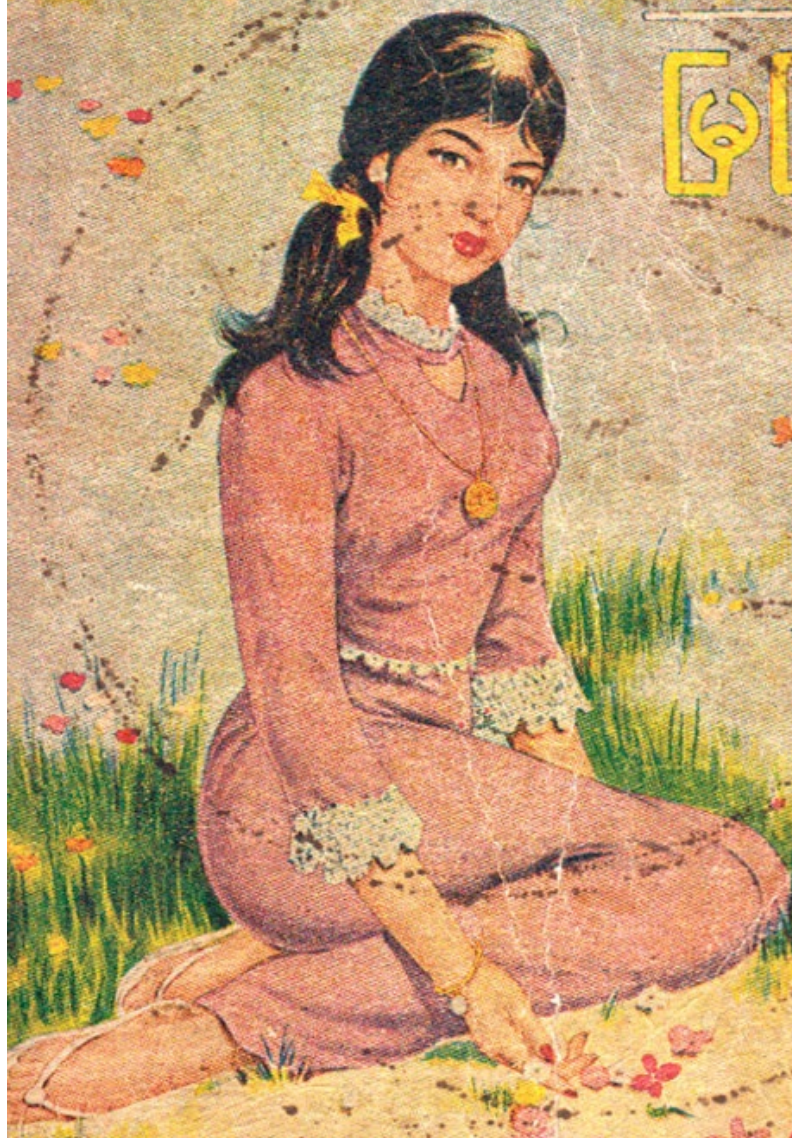

ညွှန်းငွေပြပါ
မယ့်သခင်

မြမြစိမ်း

ညှိုး ငွေပြေပါမယ့်သခင်

တစ်

‘မြိုင်သာယာ’ဟူသော ကြေးဝါဆိုင်းဘုတ်ကြီးသည် သုံးမျှောင့်ကျွန်းတိုင်များ ဖြင့် ပြုလုပ်ထား သော ခိုင်ခံ့သည့် ဝင်းတံခါးကြီးတွင် ထည်ဝါခန့်ငြားစွာ ချိတ်ဆွဲတည်ရှိနေပေ၏ ။

လမ်းဝမှမျှော်၍ ခြံဝင်းကြီးထဲသို့ ကြည့်လိုက်မည် ဆိုလျှင်
ငါးပေမျှကျယ်ဝန်းသော ကျောက်စရစ် ခင်းလမ်းကလေးကို တဝက်တပျက် တွေ့ မြင်နိုင်ပေ၏ ။

သစ်ပင်ဝါးပင်ကြီးများ အုပ်ဆီးယှက်မိုးလျက် နေခြည်ထိုး၍ မျှ မပေါက်အောင်ပင် ရှိနေသဖြင့် မြိုင်သာယာ ခြံဝင်းကြီးထဲတွင် အိမ်တမိုးတဆောင်သော် မျှရှိပါလေစဟု သံသယ ဖြစ်ချင်စရာရှိနေ သည်။

မြိုင်သာယာအကြောင်း တခွန်းတစမျှ ကြားဘူးနားဝမရှိခဲ့သူတစ်ဦး
တစ်ယောက် အတွက်မူ ရံဖန်ရံခါ နေဝင်ရီတရော အချိန်ကလေးတွင် မပီမပြင်တွေ့
မြင်ရတတ်လေ့ရှိသော မိန်းမလှကလေး တစ်ဦးသဏ္ဌာန်ကို အမှတ်မထင် တွေ့
မြင်လိုက်ရလျှင် လူလော နတ်လော ဥစ္စာစောင့်များ ပင်လောဟု ဇဝေဇဝါ ဝေခွဲမရ
ဖြစ်ရဖန်များ ၏ ။

မြိုင်သာယာနှင့် ပတ်သက်၍ ဘယ်သူတွေ ဘယ်သို့ သံသယရှိနေစေကာမူ
တစ်ခုသော နေဝင် ရီတရောအချိန်ကလေးတွင် လုလင်ဖျို တစ်ယောက် သည်
ပကတိတည်ငြိမ်အေးဆေးသော အသွင်ဖြင့် မြိုင်သာယာ ခြံဝင်းကြီးအနီးသို့
ချဉ်းကပ်လာနေ၏ ။

သူသည် ဝင်းတံခါးကြီးကိုကျော်၍ တောင်ဘက်ယွန်းယွန်းသို့
ဆက်လျှောက်လာ၏ ။ ခြံထောင့် တစ်နေရာအရောက်တွင် လုလင်ဖျိုသည် စည်းရိုးအနီးတွင်

ကိုယ်ကို ယုံကာ ပုဏ္ဏရိပ်ပင်များ ကို လက် နှစ် ဘက်ဖြင့် ဖယ်ရှားလိုက်သည်။

ဤတွင် ခွေးဝင်ပေါက်သာသာ ကျယ်ဝန်းသော ဝင်ပေါက်တစ်ခုကို တွေ့ရတော့၏ ။

လုလင်ပျိုသည် ယင်းအပေါက်မှလျှို့ဝှက် မြိုင်သာယာခြံဝင်းကြီးအတွင်းသို့ ငုံ့လျှို့ဝှက်ရောက်လိုက် လေတော့သည်။

မြိုင်သာယာခြံဝင်းကြီးအတွင်းသို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လိုက်မိသည်နှင့် လုလင်ပျိုသည် သူ့ကိုယ် သူ အပြင်လောကနှင့် လုံးဝပင် အဆက်ပြတ်သွားလေပြီလားဟု ထင်ယောင်ထင်မှား နှင့် ဖြစ်မိပေ၏ ။

နဂိုက မြိုင်သာယာခြံဝင်းကြီးသည် အရိပ်အာဝါသကောင်း၍ စိမ့်စိမ့်အေးအေးရှိလှသည်တွင် နှင်းဝေအုံ့ဆိုင်မှု က ထပ်ဆင့်နေပြန်သဖြင့် အေးအေးဓာတ်လွန်ကဲ၍ နေတော့၏ ။

လုလင်ပျိုသည် အရွက်အလက်ဖြိုး ဖြိုး ဝေဝေ အုံ့အုံ့ဆိုင်ဆိုင်ရှိလှသော ပိတောက်ပင်ကြီး၏ အခြေရှိ ခုံတန်းကလေးတွင် အသာဝင်ထိုင်ကာ အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ တစ်ဦး တစ်ယောက် ကို မျှော်နေပုံရှိနေပေ၏ ။

မကြာမီ ရိုးတိုးရိပ်တိတ်အသွင်သဏ္ဌာန်ကလေးတစ်ခုအနောက်ဘက်ဆီမှ လှုပ်ရှားလာနေ သည်ကို မျှော်နေသော သူ တွေ့ ရှိရ၏ ။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ထိုသဏ္ဌာန်သည် နွဲ့နှောင်းလှပသော မိန်းမပျိုကလေးတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ ရှိရတော့သည်။

သူ့ထံသို့ မပြေးရုံကလေးတမယ် သွက်သွက်လျှောက်လာသူကလေးကို ပိတောက်ပင်အို အောက်မှ မျှော်တော် ရှင်သည် အသင့်ဆီးကြို၍ စောင့်နေ၏ ။

နွဲ့နှောင်းသော ကိုယ်ဟန်ရှင်ကလေးကလည်း အသင့်ဆီးကြိုနေသူ လုလင်ပျို၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ အနီးရောက်လျှင် အပြေးကလေးဝင်ရောက်လာသည်။

‘မာလာ...’

‘ကိုနောင်..’

လုလင်ပျိုသည် သူ၏ ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲသို့ တိုးဝင်လာသော မာလာမည် သည်
မိန်းမပျို ကလေးကို သိမ်းကြိုး ပွေ့ဖက်ထားနေမိ၏ ။

‘ကိုနောင်..’

‘မာလာ..’

‘ရောက်နေတာကြာပြီလားဟင်..’

‘သိပ်မကြာသေးပါဘူး..မာလာကော..အိမ်ကြီးပေါ်က ဆင်းလာရတာ
..အဆင်ပြေရဲ့ လားဟင်..’

‘အင်း..အဆင်ပြေတယ်ဆိုပါတော့လေ..အဖွားဇာနည် ဘုရားညောင်ရေအိုးတွေ
လဲနေတုန်း.. မာလာ အိမ်နောက်ဖေးဘက်က ဆင်းပြေးလာခဲ့တာ..’

‘အင်း..တော် ပါသေးရဲ့ ဗျာ.. ဘုရားညောင်ရေအိုးက ဆယ့်နှစ် လုံး
သောက်တော် ရေခွက်ပါ လဲတာဆိုရင်တော့.. မာလာနဲ့ ကိုနောင် ဒီနေ့ တစ်နာရီနီးပါးတော့
တွေ့ နိုင်မယ်..’

‘အောင်မယ်.. ကိုနောင်က အတွက်တော် သားပဲ..’

‘အကျင့်ရနေပြီလေ..ကိုနောင်မှာ ဟောဒီ မိမာလာလေးနဲ့ တွေ့ ဖို့အချိန်ကို
အမြဲစေ့တွက် တွက်နေခဲ့ရတာ မဟုတ်လားလို့’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်.. ဟုတ်ပါတယ်တဲ့..’

နှစ် ဦးသား ကြည်ကြည်နူးနူး ပိတောက်ပင်အိုင်အောက်တွင် ရှိ ခုံတန်းတွင်
ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

သူရင်ခွင်တွင် နွဲ့နွဲ့ ကလေးမှီနေသူကလေးကို လုလင်ပျိုက

ယုယုယယကြင်ကြင်နာနာ ပွေ့ ဖက်ကာ အနွေးဓာတ်ပေးနေ၏။

‘မာလာ..’

‘ရှင်.. ကိုနောင်..’

‘ကိုနောင်တို့ ဒီလိုပဲနေသွားကြတော့မှာ လားကွယ်..’

‘ဪ..ကိုနောင်ကလဲကွယ်..’

‘ဪမနေနဲ့ မာလာ.. ကိုနောင်က မာလာနဲ့တစ်စက္ကန့်တောင်

ခွဲနေတာမဟုတ်ဘူး... မာလာက အချိန်ဆွဲနေလို့သာ..’

‘ဪ..ကိုနောင်ရယ်.. မာလာအချိန်ဆွဲနေတာမဟုတ်ပါဘူးရှင်ရယ်... မာလာလဲ ကိုယ်ချစ်တဲ့ သူနဲ့ နှစ် ကိုယ့်တစ်စိတ်နေချင်သူပါ ဒါပေမယ့်..’

‘လာပြန်ပြီလား.. ဒီ ဒါပေမယ့်ကြီး..’

‘ခက်ပါကောလား.. ကိုနောင်ရယ်..’

မာလာ၏ စကားအဆုံးတွင် သက်ပြင်းမျှင်းမျှင်းချသံကလေး ကပ်ပါလာ၏။

‘မခက်နဲ့မာလာ.. သက်ပြင်းလဲချမနေနဲ့ ကိုနောင်တော့ မာလာ့မိဘများ ဆီမှာ တောင်းရမ်း လက်ထပ်ဖို့ကို ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ’

‘ဟင်..’

မာလာက ဦးခေါင်းကလေးကို ဆတ်ကနဲ ထောင်လိုက်သည်။

‘ဖြစ်... ဖြစ်ပါ့မလား ကိုနောင်ရယ်.. မာလာ့မိဘများ ထက် ဖွားဇာနုကို မာလာကြောက်တယ်.. မတော် လို့ မတော် လို့ .. ဖွားဇာနုက ငြင်းလားဆန်လားလုပ်ရင် ခက်ရချည်ရဲ့ ကိုနောင်ရယ် စဉ်းစားပါ ဦးနော်..နော်လို့..’

‘မထိတ်ပါနဲ့ မာလာ.. ကိုနောင်အားလုံး စဉ်းစားထားပြီးပြီ မိသားဖသားပီပီ တောင်းရမ်းယူမှာ ကို.. ဖွားဇာနု သဘောမတူလို့ က ပျက် ယ ပျက်လုပ်ရင်တော့

ကိုနောင်တို့ဘက်က ဝတ္တရားကုန်ပြီပဲ.. မာလာ့ကို ကိုနောင် မ ဖြစ် ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့
ခိုးပြေးတော့မှာ ပေါ့..’

‘အို..’

‘ဟုတ်တယ်မလား.. ကိုနောင် နောက်ဆုံးတော့ ဒီနည်းပဲ သုံးရတော့မယ်...
မာလာ ကိုနောင် ကို ချစ်တယ်ဆိုရင် ကိုနောင်ပြောတာကို သဘောတူနော်.. မာလာ’

‘မာလာ သဘောတူပါတယ် ကိုနောင်.. နှစ် ကိုယ်အတူနေရဖို့အရေး
ချောက်ကမ်းပါးထိပ် တိတ် တိတ်လျှောက်ရမယ့်အရေး ကိုသာပဲ မာလာစိုးရွံ့မိတယ်..’

‘မစိုးရွံ့ပါနဲ့မာလာ.. ကိုနောင်တာဝန်ထားလိုက်စမ်းပါ ရှိသမျှ အကြံဉာဏ်
အကုန်ထုတ်ပြီး မာလာလေးနဲ့နေရဖို့ ကိုနောင် ဆောင်ရွက်မယ်သိလား..’

‘ဒီလိုဖြင့် ဘယ်နေ့လောက်များ မြိုင်သာယာကို ကိုနောင်လူကြီးစုံရာနဲ့
လာမယ်လို့... ဆုံးဖြတ် ထားသလဲဟင်..’

‘ခုလာမယ့် တနင်္ဂနွေနေ့..’

‘အစ်ကို့ရက်က နီးလို့တောင် နေပါပကော..’

‘ဟုတ်တယ် မာလာ..’

‘မြန်လှ ချည့်လား..ကိုနောင်မိဘများ ကိုကော ဖွင့်လို့ပြောပြီးပြီလားလို့..’

‘ဖေဖေနဲ့မေမေ့ကို ..ကိုနောင်ပိုင်ပါတယ်.. ဟော ခုပြန်သွားပြီး ပြောလဲ
ဖြစ်တာပဲ..’

‘အင်း..ကောင်းပါလိမ့် ကိုနောင်..’

‘ကိုနောင်နဲ့ စက္ကန့်မလွဲနေရမယ့်ရက်ကို မာလာလက်ရေချိုးပြီး
စောင့်မျှော်နေနော်..’

‘မာလာက အမြဲစောင့်မျှော်နေမိတဲ့သူပါရှင်ရယ်..’

မာလာသည် ချစ်သူ၏ ရင်ခွင်တွင် ဦးခေါင်းကလေးကို
တဖန်တိုးဝင်မှီခိုလိုက်ပြန်၏ ။

‘ကိုနောင်..’

‘ဗျာ..ဗျာ..’

‘မာလာတို့စီစဉ်ထားတဲ့ ကိစ္စအတွက် မာလာလေ ဝမ်းလဲသာတယ်...
ကြောက်လဲကြောက် နေမိတယ်ရှင်ရယ်..’

မာလာ၏ အသံကလေးသည် ဝမ်းသာသာပါ.. ကိုနောင်နဲ့ မာလာ
အတူကိုနေရမှာ ပါကွယ်.. စိတ်ချလက်ချကြီး ယုံကြည်နေစမ်းပါ မိန်းကလေးရယ်..နော်’

မာလာက ချစ်သူကျေနပ်စေဖို့ ဦးခေါင်းကလေးညှိတ်ပြလိုက်ရှာ၏ ။

‘ကဲ.. မာလာ အိမ်ပေါ်ပြန်တက်ချည့်တော့ မနက်ဖန်ဒီအချိန်မှာ ပဲ..ကိုနောင် အကျ
းအကြောင်း ပြန်လာပြောမယ်’

ချစ်သူရင်ခွင်တွင် နွဲ့နွဲ့ကလေး မှီလျောင်းနေသော မာလာကလေးသည်
အသာကိုယ်ချင်း ခွာလိုက်၏ ။

‘မနက်ဖန် ဆက်ဆက်လာခဲ့နော်.. ကိုနောင်..’

‘စိတ်ချ..လာခဲ့မယ်မာလာ...’

နှစ် ဦးသားလမ်းခွဲလိုက်ကြသည်။

ချစ်သူ၏ ရင်ငွေ့ဖြင့် မာလာသည် အအေးဓာတ်ကို အံတုနိုင်ခဲ့သော်လည်း
ရင်ငွေ့နှင့် ကင်းကွာ မိသည်တွင် လွန်ကဲသော အအေးဓာတ်သည် သူကလေး၏
တစ်ကိုယ်လုံးကို လွှမ်းခြုံပစ်လိုက်တော့ သည်။

နှစ်

‘ခင်မာလာ..ဟေ့..ခင်မာလာ..’

ခြေကုန်သုတ်လာသူ မာလာမှာ ခရီးမှရောက်မဆိုက် ဘုရားခန်းမှ ဖွားဇာနည်၏
ခေါ်သံစူးစူးကြီး ကို ကြားလိုက်ရ၏ ။

‘ရှင်..လာပါပြီ ဖွားဇာနည်..’

သူကလေးမှာ အမောတကောပင် ဘုရားခန်းဆီသို့ တက်ပြေးခဲ့ရ၏ ။

ဖွားဇာနည်နားရောက်တော့ ရင်မှာ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်နေ၏ ။

‘ခင်မာလာ ဒီမှာ လာမကူဘဲ ဘယ်သွားနေသလဲ..’

ဖွားဇာနည်သည် ကြေးပန်းအိုးများ ကို မန်ကျည်းနှစ် ဖြင့် တိုက်ချွတ်နေရင်းက
ဘုရားခန်းဝတွင် ရပ်နေသော ခင်မာလာကို လှမ်းကြည့်နေ၏ ။

‘မာလာ..ခြံထဲခဏဆင်းနေလို့ပါ ဖွားဇာနည်..’

‘ဘာသွားလုပ်သတန်း ဟဲ့..’

‘ဟို..အိပ်တန်းတက်တဲ့ ငှက်ကလေးတွေ ရဲ့ အသံ သာယာလွန်းလို့
သွား..သွားကြည့်မိတာပါ’

‘အောင်မယ်လေး... အံ့ အံ့ပါရဲ့ တော် ... ကြံဖန်အချိန်ဖြုန်းပါ! ဒီလောက်တောင်
ဗိုင်းကောင်း ကျောက်ဖိထားတဲ့အထဲက.. စိတ်လေချင်တဲ့မိန်းကလေး မျက်စေ့ထဲ အမြင်မတော်
ပါဘူး အေ့..ရယ်’

ခင်မာလာသည် အဖွား ဖြစ်သူ၏ ဗီဇကို နောကျောအောင် သိထားနှင့် သူပီပီ
နှုတ်ဆိတ်၍ နေ လိုက်၏

‘ဟဲ့.. တကတည်း ရပ်နေတုန်းပဲလား.. ဝင်ကူပါအုန်းတော့လား မိခင်မာလာရဲ့..’

‘ဟုတ်..ဟုတ်ကဲ့..’

သည့်တော့မှ ခင်မာလာသည် မန်ကျည်းနှစ် အနည်းငယ်ကို ယူကာ
ပန်းအိုးတစ်လုံးကို တိုက်နေတော့သည်။

‘ပြီးရင်....ဟောဒီပန်းတွေ ကို အိုးတွေ ထဲမှာ မျှမှုတတထိုးပြီး ပန်းကပ်..
ငါသောက်တော် ရေလဲ ခြီးမယ်...’

‘ဟုတ်ကဲ့..’

ဒေါ်ဇာန သောက်တော် ရေလဲလှယ်နေစဉ် အသက် ငါးဆယ်နီးပါးခန့် ဖြူဖြူ
သန့်သန့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး ဘုရားခန်းထဲသို့ ဝင်လာပြန်၏ ။

‘ဪ.. သမီး ရောက်နေမှကိုး..’

ခင်မာလာကို တွေ့ ရလျှင် ယင်းအမျိုးသမီးက ဤသို့ ဆို၏ ။

ခင်မာလာက အမျိုးသမီးကြီးကို ပွင့်လင်းစွာ ပြုံး ပြလိုက်သည်။

‘ဘယ်သွားနေလဲသမီး.. ဖွားဖွားခေါ်သံကြားမှ သမီးအိမ်ပေါ်မှာ မရှိမှန်း
မေမေသိရတယ်..’

‘ခြံထဲ ဆင်းနေလို့ပါ မေမေ..’

‘ဪ..’

ဖွားဇာနသည် သောက်တော် ရေများ ကိုဖြည့်ရင်းက ခင်မာလာတို့သားအမိကို
ခပ်စူးစူးကလေး တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

အရိပ်အကဲကို သိရှိနားလည်ဟန်ဖြင့် ခင်မာလာ၏ မိခင်လည်း
ဘုရားခန်းအတွင်းမှ ဖြည်းညင်း စွာ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားတော့၏ ။

‘ဟင်း..’

ခင်မာလာသည် မိခင်၏ နောက်ကျောကို မဝံ့တဝံ့လှမ်းကြည့်ရင်း

သက်ပြင်းတချက် ကျိတ်ချလိုက်မိလေသည်။

ဤအိမ်ကြီးပေါ်တွင် အမိနှင့် သမီးမှ လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေ့
.ဆုံပြောဆိုခွင့်ရှိခဲ့သည် မဟုတ်။

ထိုသို့ အခြေအနေကြားက ကိုနောင် တစ်ယောက် စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းလာမည်
ဆိုလျှင်..

ခင်မာလာသည် ရင်ထဲတွင် လေးသွား၏ ။ သည်အကြောင်းသည်အရေး ကို
မတွေ့ :ဝံ့ဝံ့ရှိလှ သဖြင့် သည်မှာ တင်ဖြတ်ထားလိုက်မိ၏ ။

အညီအမျှပန်းထိုးပြီးသော ဘုရားပန်းအိုးများ ကို ခင်မာလာသည်
ဘုရားစင်ပေါ်တွင် သူ့နေရာ နှင့် သူ အစီအရီတင်၏ ။ ပန်းကပ်ပြီးသည်နှင့် ဘုရားခန်းအတွင်း
မှ အမြန်ဆုံးထွက်ခဲ့ပေ၏ ။

ဖွားဇာနဏ အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာ၍ ပြန်များ ခေါ်လေမည် လားဟု
သူကလေးမှာ ရင် တထိတ်ထိတ်ရှိခဲ့ပေ၏ ။

သို့သော် ရင်ပင်ထိတ်ရသော်လည်း အဖွားဇာနဏ မခေါ်ပါချေ။

‘လာ ဒီမှာ ထိုင် သမီးမာလာ..’

ခင်မာလာ၏ မိခင်သည် သူ့အခန်းတွင် :သို့ ဝင်လာသူ သမီးငယ်အား
နေရာထိုင်ခင်းပေးလိုက် သည်။

‘မေမေ..မာလာ့အင်္ကျီကလေးပြီးတော့မှာ လားဟင်..’

ခင်မာလာသည် မိခင်အနီးတွင် ဝင်ထိုင်ရင်း မိခင်၏ လက်ထဲမှ ချ
ပ်လက်စအင်္ကျီလေးကို ကြည့်နေ၏ ။

‘ပြီးတော့မယ် သမီးရဲ့ ..အောက်နားကလေးပဲ အစသပ်ဖို့ ကျန်တော့တာ.. ဒါနဲ့
သမီး ဖွားဖွား ကောဟင်..’

‘ဘုရားခန်းထဲမှာ ပဲလေ..’

‘ဘာတွေ များ သမီးကိုခိုင်းတာရှိသေးလဲဟင်.. တော် ကြာ ဆူလားကြိမ်းလား လုပ်နေပါဦးမယ် သမီးရယ်..’

‘ဘာမှတော့ ခိုင်းမထားသေးပါဘူး မေမေ..’

ခင်မာလာ၏ လေသံသည် ဖြည်းဖြည်းတိုးတိုးကလေး ဖြစ်နေ၏ ။

‘သမီး..’

‘ရှင်..မေမေ...’

‘မျက်နှာကလေး ညှိုး လှချည့်လားကွယ်...သမီးစိတ်ညစ်နေတယ်လား..’

‘စိတ်ညစ်တယ်လဲ မဟုတ်ပါဘူး မေမေရယ်.. ဒါပေမယ့်..’

‘ဒါပေမယ့် ဘာ ဖြစ်သလဲဟင်..သမီး..’

‘အမေနဲ့သမီးမှ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပြောဆိုတွေ .ဆုံခွင့်မရှိတဲ့ အချစ်အချယ်ကြီးကိုတော့ သမီး သိပ်ခံပြင်းမိတာပဲ မေမေ..’

‘ဪ...သမီးရယ်..’

ခင်မာလာ၏ မိခင် ဒေါ်သူဇာသည် ဤမျှလောက်သာ ညည်းတွားနိုင်ပါ၏ ။

အကြောင်းမူ သည်းခံပြင်းမူ မျိုးကို သမီးကလေး ခင်မာလာသည် လူမှန်းသိစကမှ သိရှိခံစားခဲ့ရ ၏ ။ သူကလေးအသက်နှင့် တွက်ချင့်ကြည့်လိုက်မည် ဆိုလျှင် သည်ခံစားရချက်က မသကာဆယ်နှစ် ပင် ရှိပေဦးမည် ။ ဒေါ်သူဇာအတွက်မူကား နှစ်ပေါင်းနှစ် ဆယ် အစိတ်နီးပါးပင် ကြာခဲ့ပါချေပြီ။ ရှေ့လျှောက် အသက်နှင့် ခန္ဓာတွဲနေသည်လည်း ဆက်၍ ခံနေရဦးမည် သာ ဖြစ်ပေ၏ ။

အကျဉ်းချုပ်ထားရသည်နှင့် မခြားလှသော မြိုင်သာယာဂေဟာကြီးပေါ်မှ မိမိ၏ ဘဝမျိုးတွင် ဒေါ်သူဇာ တစ်ယောက် သည် သမီးကလေးခင်မာလာကို မနေစေချင်သည့်

ဆန္ဒမှာ လွန်ကဲမိပါသည်။

သို့ပေမယ့်လည်း သူက မစွမ်း၊ သူ့အတူ ခင်ပွန်းသည်ကိုသူရကလည်း
မိခင်ဒေါ်ဇာနု ကြိုး ဆွဲရာ ကနေရသူပင်တည်း။

ယခင်က သားကိုသာ ကြိုး ဆွဲရာ ကစေခဲ့သော ဒေါ်ဇာနုသည် နောက်တော့
ချွေးမအတွက် ကြိုး တပင်ပိုခဲ့၏ ။

ယခုတော့မူ သမီးကလေး ခင်မာလာအပါအဝင် ကြိုး သုံးချောင်းကို ပြု
ငင်တူဆွဲကာ လိုရာသုံး၍ နေပေပြီ။

သည်အကြောင်းတွေ ကို စဉ်းစားမိလိုက်လျှင် ဒေါ်သူဇာသည် မင်္ဂလာဦးညတွင်
ဒေါ်ဇာနုဒေါ် ပြောသော စကားများ ကို ပြေး၍ ကြားယောင်မိရ၏ ။

ချစ်ရသူမောင်ကြီးက မြိုင်သာယာဂေဟာကြီးဆီသို့ ခေါ်ဆောင်လာသဖြင့်
လိုက်ပင်လိုက်ရ သော် လည်း မသူဇာမှာ မြိုင်သာယာအိမ်ကြီးရှင်တို့ကိုမဆိုထားနှင့်
ခြံဝင်းကြီးနှင့် ဂေဟာကြီးကို မြင်လျှင် မြင်မိခြင်း ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင်
ကြောက်စိတ်ဝင်မိခဲ့သည်။

‘ဟင့် အင်း..မသူဇာ မလိုက်ဝံ့ဘူး မောင်ကြီး..’

နောက်တွင် ချန်၍ တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်လုပ်နေသော သူ့အား ကိုသူရသည်
လက်ကောက်ဝတ် ကလေးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ယူ၍ မြိုင်သာယာဂေဟာကြီးဆီသို့
အတင်းဆွဲခေါ်ခဲ့ပေသည်။

မသူဇာမှာ ကိုသူရခေါ်ရာနောက်သို့ ဒရွတ်တိုက်လုနီးပါးပင် လိုက်ပါခဲ့ရ၏ ။

‘အကြောက်ကြီးရန်ကော မသူဇာ.. အမေက မသူဇာကို ကိုက်မစားပါဘူးဗျာ..’

သို့နှင့် မသူဇာသည် မြိုင်သာယာဂေဟာကြီးပေါ်သို့ ဦးစွာ ခြေချခွင့်ရခဲ့၏ ။

‘လာ မိန်းကလေး..’

သူမသိသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးက သူ့ကိုရွှင်ရွှင်စားစား ကြည့်ကာ ခရီးဦးကြို

၏ ။

ရပ်ပင်ချိုသော ငြားလည်း ယင်းအမျိုးသမီး၏ အဆင်အပြင်အဝတ်အထည်မှာ
နွမ်းပါးနေသဖြင့် ဘယ်နည်းနှင့် မှတော့ ဒေါ်ဇာနုမဟုတ်နိုင်ပါချေ။

မသူဇာ အတွေ့မပြတ်ခင်မှာပင် အိပ်ခန်းကျယ်ကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့
ရောက်ခဲ့ရသည်။

ကတ္တီပါစောင်ခင်းထားသော ညောင်စောင်းပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေသော အမျိုး
သမီးကြီးသည် မသူဇာနှင့် ကိုသူရကိုမြင်လိုက်သည်နှင့် ဖြည်းဖြည်း ထထိုင်လိုက်၏ ။

ရယ်လည်းမရယ် ရွှင်လည်းမရွှင်သော မျက်နှာဖြင့် စူးစူးစိုက်စိုက် သူက
ကိုသူရ၏ နောက်ကွယ်တွင် အကြောက်ပိုနေမိသော မသူဇာကို လေ့လာစူးစမ်းနေ၏ ။

ပြီးမှ....

‘ထိုင်လေသား..’

ကိုသူရသည် မိခင်နှင့် တပြေးထဲ မထိုင်ဘဲ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်၏ ။

သည်တော့မသူဇာလည်း သူ့မောင်ကြီးနှင့် မနီးမဝေးတွင် ကြုံ၊ ကြုံ၊

ယုံယုံကလေး ထိုင်လိုက်မိ သည်။

‘အမေ... သားပြောတဲ့ မသူဇာပါ..’

‘အင်း’

တစ်ချိန်လုံး မျက်လွှာချထားနေသော မသူဇာသည် ဒေါ်ဇာနု၏ မျက်နှာဆီသို့
မရဲတရဲ လှမ်းကြည့်မိ၏ ။

မျက်လုံးချင်းရင်ဆိုင်ရန် မဝံ့သဖြင့် ရုတ်ချည်းပင် မျက်လွှာပြန်ချထားနေပြန်သည်။

‘သား..အမေ သူနဲ့စကားပြောဦးမယ်..’

‘ဟုတ်ကဲ့...’

မသူဇာမှာ ကြက်သီးများ ပျန်းကန် ထသွားရှာ၏ ။

ကိုသူရသည် မိခင်၏ စကားအဆုံးတွင် မသူဇာကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ပြီး
အိပ်ခန်းတွင် :မှ ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

မသူဇာမှာ လွန်စွာ မှ စိတ်အားငယ်မိတော့၏ ။

မြေပြင်ဟက်တက်ကွဲ၍ ရုတ်ခြည်းသူ့ကိုသာ စုန်းစုန်းမြုပ် မျ
ပစ်လိုက်ပါစေတော့ဟု ကယောင် ကတန်းပင် ဆုတောင်းနေမိရှာသည်။

